

Uitgave
in de Nederlandse taal

Mededelingen en bekendmakingen

<u>Nummer</u>	Inhoud	Bladzijde
	I Mededelingen	
	Raad	
89/C 107/01	Besluit van de Raad van 13 april 1989 tot benoeming van een lid en van een plaatsvervangend lid van het Raadgevend Comité voor de opleiding van dierenartsen	1
	Commissie	
89/C 107/02	Ecu	2
89/C 107/03	Gemiddelde prijzen en representatieve prijzen van tafelwijnsoorten op de verschillende commercialisatiecentra	3
89/C 107/04	Omrekeningskoers die moet worden gebruikt bij de inschrijvingen voor alcohol	4
89/C 107/05	Mededeling van de Commissie ingevolge artikel 115 van het EEG-Verdrag	4
89/C 107/06	Mededeling van de Commissie overeenkomstig artikel 10, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 4259/88 van de Raad van 19 december 1988 houdende toepassing van algemene tariefpreferenties voor het jaar 1989 voor textielprodukten van oorsprong uit ontwikkelingslanden	4
89/C 107/07	Mededelingen van de Commissie overeenkomstig Verordening (EEG) nr. 4257/88 van de Raad van 19 december 1988 houdende toepassing van algemene tariefpreferenties voor het jaar 1989 op bepaalde industrieprodukten van oorsprong uit ontwikkelingslanden	5
	Hof van Justitie	
89/C 107/08	Beschikking van de president van het Hof van 17 maart 1989 in zaak 303/88 R: Italiaanse Republiek tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (<i>Staatssteun — terugvordering</i>)	6
89/C 107/09	Zaak 59/89: Beroep, op 28 februari 1989 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Bondsrepubliek Duitsland	6
89/C 107/10	Zaak 63/89: Beroep, op 3 maart 1989 ingesteld door les Assurances du Crédit SA (Namen) en Compagnie Belge d'Assurance Crédit SA tegen Raad van de Europese Gemeenschappen en Commissie van de Europese Gemeenschappen	6

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
89/C 107/11	Zaak 69/89: Beroep, op 7 maart 1989 ingesteld door de vennootschap Nakajima All Precision Co. Ltd tegen Raad van de Europese Gemeenschappen.....	7
89/C 107/12	Zaak 70/89: Beroep, op 7 maart 1989 ingesteld tegen Italiaanse Republiek door Commissie van de Europese Gemeenschappen.....	10
89/C 107/13	Zaken 71/89 en 72/89: Verzoek van de High Court of Justice, Queen's Bench Division, van 26 januari 1989 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen 1. Beoco Limited, 2. Bocm Silcock Limited, 3. Erith Oil Works Limited, 4. Louis Dreyfus Trading Limited en Intervention Board for Agricultural Produce, en tussen Cargill (UK) Limited en Intervention Board for Agricultural Produce.....	11
89/C 107/14	Zaak 80/89: Verzoek van het Finanzgericht Hamburg van 6 januari 1989 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Firma Erwin Behn Verpackungsbedarf GmbH en Hauptzollamt Itzehoe.....	11
89/C 107/15	Zaak 88/89: Beroep, op 17 maart 1989 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Helleense Republiek.....	11
89/C 107/16	Zaak 89/89: Beroep, op 17 maart 1989 ingesteld door A. Brems tegen Raad van de Europese Gemeenschappen.....	12
89/C 107/17	Zaak 92/89: Verzoek van het Finanzgericht Düsseldorf van 19 oktober 1988 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Zuckerfabrik Soest GmbH en Hauptzollamt Paderborn.....	12
89/C 107/18	Zaak 93/89: Beroep, op 21 maart 1989 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Ierland.....	13
89/C 107/19	Zaak 95/89: Beroep, op 21 maart 1989 ingesteld tegen Italiaanse Republiek door Commissie van de Europese Gemeenschappen.....	13
89/C 107/20	Zaak 96/89: Beroep, op 21 maart 1989 ingesteld door de Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen het Koninkrijk der Nederlanden.....	13
89/C 107/21	Zaak 99/89: Verzoek van het Sozialgericht Frankfurt am Main van 13 maart 1989 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen F. Yanez-Campoy en Bundesanstalt für Arbeit.....	14

I

(Mededelingen)

RAAD

BESLUIT VAN DE RAAD

van 13 april 1989

tot benoeming van een lid en van een plaatsvervangend lid van het Raadgevend Comité voor de opleiding van dierenartsen

(89/C 107/01)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op Besluit 78/1028/EEG van de Raad van 18 december 1978 houdende instelling van een Raadgevend Comité voor de opleiding van dierenartsen ⁽¹⁾, inzonderheid op de artikelen 3 en 4,

Overwegende dat de Raad bij besluit van 16 december 1986 ⁽²⁾ de heer Raymond FRISCH tot lid en de heer Fernand KONS tot plaatsvervangend lid heeft benoemd voor een periode die op 15 december 1989 afloopt;

Overwegende dat de Luxemburgse Regering op 9 maart 1989 de heer Fernand KONS heeft aangewezen ter vervanging van de heer Raymond FRISCH;

Overwegende dat er een zetel van plaatsvervangend lid van het Comité openvalt ingevolge de benoeming van de heer Fernand KONS;

Overwegende dat de Luxemburgse Regering op 9 maart 1989 de heer Armand DIEDERICH heeft aangewezen als nieuw plaatsvervangend lid,

BESLUIT:

Artikel 1

De heer Fernand KONS wordt benoemd tot lid van het Raadgevend Comité voor de opleiding van dierenartsen, ter vervanging van de heer Raymond FRISCH voor de verdere duur van diens mandaat, dat wil zeggen tot en met 15 december 1989.

Artikel 2

De heer Armand DIEDERICH wordt benoemd tot plaatsvervangend lid van het Raadgevend Comité voor de opleiding van dierenartsen, ter vervanging van de heer Fernand KONS voor de verdere duur van diens mandaat, dat wil zeggen tot en met 15 december 1989.

Gedaan te Luxemburg, 13 april 1989.

*Voor de Raad**De Voorzitter*

P. SOLBES

⁽¹⁾ PB nr. L 362 van 23. 12. 1978, blz. 10.

⁽²⁾ PB nr. C 335 van 30. 12. 1986, blz. 3.

COMMISSIE

ECU ⁽¹⁾

26 april 1989

(89/C 107/02)

Bedrag in nationale valuta voor één eenheid:

Belgische en Luxemburgse frank con.	43,5359	Peseta	129,154
Belgische en Luxemburgse frank fin.	43,7222	Escudo	172,168
Duitse mark	2,07989	US-dollar	1,11224
Gulden	2,34616	Zwitserse frank	1,83742
Pond sterling	0,654876	Zweedse kroon	7,07052
Deense kroon	8,09267	Noorse kroon	7,55212
Franse frank	7,03604	Canadese dollar	1,32357
Lire	1525,16	Oostenrijkse schilling	14,6438
Iers pond	0,779864	Finse mark	4,64695
Griekse drachme	177,380	Yen	146,505
		Australische dollar	1,39817
		Nieuwzeelandse dollar	1,80852

De Commissie heeft een telexdienst met automatisch antwoordmechanisme in gebruik genomen die elke gebruiker, op diens aanvraag per telex, de omwisselingskoers in de voornaamste valuta geeft.

Deze dienst functioneert elke dag van 15.30 uur tot de volgende dag 13.00 uur.

De gebruiker dient als volgt te handelen:

- telex nr. 23789 te Brussel kiezen;
- zijn eigen telexadres geven;
- de code „cccc” vormen die het automatisch antwoordmechanisme in werking stelt en hem de omwisselingskoers van de ecu per telex geeft;
- de mededeling niet onderbreken vóór het einde van de boodschap dat aangegeven wordt door het teken „ffff”.

Noot: De Commissie heeft ook een telex met automatisch antwoordmechanisme (nr. 21791) in gebruik die een aantal dagelijkse gegevens verstrekt voor de berekening van de monetaire compenserende bedragen in het kader van de toepassing van het gemeenschappelijk landbouwbeleid.

(¹) Verordening (EEG) nr. 3180/78 van de Raad van 18 december 1978 (PB nr. L 379 van 30. 12. 1978, blz. 1), gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 2626/84 (PB nr. L 247 van 16. 9. 1984, blz. 1).
Beschikking 80/1184/EEG van de Raad van 18 december 1980 (Overeenkomst van Lomé) (PB nr. L 349 van 23. 12. 1980, blz. 34).
Beschikking nr. 3334/80/EGKS van de Commissie van 19 december 1980 (PB nr. L 349 van 23. 12. 1980, blz. 27).
Financieel Reglement van 16 december 1980 voor de toepassing van de algemene begroting van de Europese Gemeenschappen (PB nr. L 345 van 20. 12. 1980, blz. 23).
Verordening (EEG) nr. 3308/80 van de Raad van 16 december 1980 (PB nr. L 345 van 20. 12. 1980, blz. 1).
Beschikking van de Raad van Gouverneurs van de Europese Investeringsbank van 13 mei 1981 (PB nr. L 311 van 30. 10. 1981, blz. 1).

Gemiddelde prijzen en representatieve prijzen van tafelwijnsoorten op de verschillende commercialisatiecentra (*)

(89/C 107/03)

(Vastgesteld op 25 april 1989 in toepassing van artikel 30, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 822/87)

Commercialisatiecentra	Ecu per % vol/hl	Commercialisatiecentra	Ecu per % vol/hl
R I		A I	
Heraklion	geen notering	Athene	geen notering
Patras	geen notering	Heraklion	geen notering
Requena	geen notering	Patras	geen notering
Reus	geen notering	Alcázar de San Juan	2,775
Villafranca del Bierzo	geen notering (¹)	Almendralejo	2,796
Bastia	geen notering	Medina del Campo	geen notering (¹)
Béziers	2,847	Ribadavia	geen notering
Montpellier	2,823	Vilafranca del Penedés	geen notering
Narbonne	2,850	Villar del Arzobispo	geen notering (¹)
Nîmes	2,797	Villarrobledo	2,943
Perpignan	2,833	Bordeaux	geen notering
Asti	geen notering	Nantes	geen notering
Firenze	2,316	Bari	2,498
Lecce	geen notering	Cagliari	2,681
Pescara	2,742	Chieti	geen notering
Reggio Emilia	2,864	Ravenna (Lugo, Faenza)	2,925
Treviso	2,742	Trapani (Alcamo)	2,529
Verona (voor de lokale wijnen)	2,864	Treviso	3,169
Representatieve prijs	2,816	Representatieve prijs	2,788
R II			Ecu/hl
Heraklion	geen notering	A II	
Patras	geen notering	Rheinfalz (Oberhaardt)	geen notering (¹)
Calatayud	geen notering	Rheinhessen (Hügelland)	geen notering (¹)
Falset	geen notering (¹)	De wijnbouwstreek van de Luxemburgse Moezel	geen notering (¹)
Jumilla	geen notering (¹)	Representatieve prijs	—
Navalcarnero	geen notering (¹)	A III	
Requena	geen notering	Mosel-Rheingau	76,236
Toro	geen notering	De wijnbouwstreek van de Luxemburgse Moezel	geen notering (¹)
Villena	geen notering (¹)	Representatieve prijs	76,236
Bastia	geen notering		
Brignoles	geen notering		
Bari	2,559		
Barletta	2,498		
Cagliari	geen notering		
Lecce	2,651		
Taranto	geen notering		
Representatieve prijs	2,571		
	Ecu/hl		
R III			
Rheinfalz-Rheinhessen (Hügelland)	geen notering		

(*) Sedert 1 september 1988 wordt, conform Verordening (EEG) nr. 481/86, op de bekendgemaakte Spaanse prijzen een coëfficiënt van 1,35 toegepast die overeenkomt met de verhouding tussen de communautaire en de Spaanse oriëntatieprijzen.

(¹) Overeenkomstig artikel 10 van Verordening (EEG) nr. 2682/77 niet in aanmerking genomen notering.

Omrekeningskoers die moet worden gebruikt bij de inschrijvingen voor alcohol

(89/C 107/04)

(Artikel 15 van Verordening (EEG) nr. 1915/86 van de Commissie)

Valuta	= . . . ecu	1 ecu = . . . nationale valuta
1 Belgische/Luxemburgse frank	0,0207096	48,2869
1 Deense kroon	0,111981	8,93007
1 Duitse mark	0,427144	2,34113
1 Franse frank	0,127359	7,85183
1 Iers pond	1,14430	0,873900
1 gulden	0,379097	2,63785
1 pond sterling	1,36895	0,730488
100 lire	0,0587292	17,0273 ⁽¹⁾
100 drachme	0,504643	1,98160 ⁽¹⁾
100 peseta	0,693205	1,44257 ⁽¹⁾
100 escudo	0,520828	1,92002 ⁽¹⁾

⁽¹⁾ 1 ecu = 100 × . . . nationale valuta.

Mededeling van de Commissie ingevolge artikel 115 van het EEG-Verdrag

(89/C 107/05)

De Commissie heeft, bij beschikking C(89) 760 van 24 april 1989, aan de Italiaanse Republiek machtiging verleend om weefsels van katoen, van categorie 2, van oorsprong uit Zuid-Korea en in de overige Lid-Statens in het vrije verkeer gebracht, van de communautaire behandeling uit te sluiten.

De beschikking geldt na de datum van de huidige beschikking tot en met 31 oktober 1989.

De tekst van deze beschikking kan worden verkregen bij de Commissie te Brussel, tel. (02) 235 23 64; telefax: (02) 235 01 20 of 235 01 21.

Mededeling van de Commissie overeenkomstig artikel 10, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 4259/88 van de Raad van 19 december 1988 houdende toepassing van algemene tariefpreferenties voor het jaar 1989 voor textielprodukten van oorsprong uit ontwikkelingslanden

(89/C 107/06)

Krachtens artikel 10, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 4259/88 (PB nr. L 375 van 31. 12. 1988, blz. 83), deelt de Commissie mede dat het hieronder vermelde vaste bedrag met nulrecht uitgeput is:

Volgnummer	Omschrijving	Oorsprong	Vast bedrag met nulrecht	Uitputtingsdatum
42.1251	Garens van synthetische of van kunstmatige continuvezels	Mexico	431 ton	29. 3. 1989

Mededelingen van de Commissie overeenkomstig Verordening (EEG) nr. 4257/88 van de Raad van 19 december 1988 houdende toepassing van algemene tariefpreferenties voor het jaar 1989 op bepaalde industrieproducten van oorsprong uit ontwikkelingslanden

(89/C 107/07)

Krachtens artikel 4, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 4257/88 (PB nr. L 375 van 31. 12. 1988, blz. 1), deelt de Commissie mede dat de hieronder vermelde vaste bedragen met nulrecht uitgeput zijn:

Volgnummer	Omschrijving	Oorsprong	Vaste bedragen met nulrecht (in ecu)	Uitputtingsdatum
10.0135	Butanol en isomeren daarvan	Roemenië	700 000	13. 4. 1989
10.0330	Sulfonamidoverbindingen	China	4 500 000	11. 4. 1989

In het kader van de bepalingen van Verordening (EEG) nr. 4257/88 (PB nr. L 375 van 31. 12. 1988, blz. 1), deelt de Commissie mede dat het hieronder genoemde contingent is uitgeput, nadat de verplichte terugstortingen hebben plaatsgevonden:

Volgnummer	Omschrijving	Oorsprong	Omvang contingent (in ecu)	Uitputtingsdatum
10.0940	Ander gereedschap	China	9 200 000	17. 4. 1989

In het kader van de bepalingen van Verordening (EEG) nr. 4257/88 (PB nr. L 375 van 31. 12. 1988, blz. 1), deelt de Commissie mede dat de hieronder genoemde contingenten zijn uitgeput, nadat de verplichte terugstortingen hebben plaatsgevonden:

Volgnummer	Omschrijving	Oorsprong	Omvang contingent (in ecu)	Uitputtingsdatum
10.0710	Plavuizen	Brazilië	3 650 000	28. 3. 1989
10.1170	Klokjes met horloge-uurwerk	Hong-Kong	500 000	14. 3. 1989

Krachtens artikel 18, lid 3, van Verordening (EEG) nr. 4257 (PB nr. L 375 van 31. 12. 1988, blz. 1), deelt de Commissie mede dat de hierna vermelde communautaire tariefplafonds zijn bereikt:

Volgnummer	Omschrijving	Oorsprong	Tariefplafond (in ecu)
10.0245	Toluidinen en derivaten daarvan	China	140 000
10.0250	Lysine en esters daarvan	Mexico	600 000
10.0520	Andere huiden en vellen van runderen	India	7 500 000
10.0680	Ander schoeisel	Filippijnen	2 700 000
10.1010	Andere automatische gegevensverwerkende machines	Singapore	17 000 000
10.1170	Klokjes met horloge-uurwerk	China	500 000

HOF VAN JUSTITIE

BESCHIKKING VAN DE PRESIDENT VAN HET HOF

van 17 maart 1989

in zaak 303/88 R: Italiaanse Republiek tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen ⁽¹⁾

(Staatssteun — terugvordering)

(89/C 107/08)

(Procestaal: Italiaans)

(Voorlopige vertaling; de definitieve tekst verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak 303/88 R, Italiaanse Republiek (gemachtigde: L. Ferrari Bravo, bijgestaan door I. M. Braguglia) tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigde: A. Abate), betreffende een verzoek om opschorting van de tenuitvoerlegging van de beschikking van de Commissie van 26 juli 1988 betreffende de steun die de Italiaanse Republiek heeft verleend aan ENI-Lanerosi, heeft de President van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen op 17 maart 1989 een beschikking gegeven waarvan het dictum luidt als volgt:

1. *Het verzoek in kort geding wordt afgewezen.*
2. *De beslissing omtrent de kosten wordt aangehouden.*

⁽¹⁾ PB nr. C 320 van 13. 12. 1988, blz. 8.

Beroep, op 28 februari 1989 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Bondsrepubliek Duitsland

(Zaak 59/89)

(89/C 107/09)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 28 februari 1989 beroep ingesteld tegen Bondsrepubliek Duitsland door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door I. Pernice, lid van de juridische dienst van de Commissie, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij G. Kremlis, lid van de juridische dienst van de Commissie, gebouw Wagner, Kirchberg.

Verzoekster concludeert dat het den Hove behage:

1. vast te stellen dat de Bondsrepubliek Duitsland, door niet alle wettelijke en bestuursrechtelijke maatregelen vast te stellen die nodig zijn om volledige uitvoering te

geven aan Richtlijn 82/884/EEG van de Raad van 3 december 1982 betreffende een grenswaarde van de luchtkwaliteit voor lood en haar toepassingsvoorwaarden ⁽¹⁾, niet heeft voldaan aan de krachtens het EEG-Verdrag op haar rustende verplichtingen;

2. verweerster te verwijzen in de kosten van het geding.

De middelen en voornaamste argumenten zijn gelijk aan die in zaak 361/88 ⁽²⁾. De algeheel bindende vaststelling van een bepaalde grenswaarde van de luchtkwaliteit voor lood schrijft Richtlijn 82/884/EEG voor in de artikelen 2, lid 1, en 3, lid 1, zulks ingevolge artikel 12 uiterlijk per 9 december 1984.

⁽¹⁾ PB nr. L 378 van 31. 12. 1982, blz. 15.

⁽²⁾ PB nr. C 20 van 26. 1. 1989, blz. 7.

Beroep, op 3 maart 1989 ingesteld door les Assurances du Crédit SA (Namen) en Compagnie Belge d'Assurance Crédit SA tegen Raad van de Europese Gemeenschappen en Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak 63/89)

(89/C 107/10)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 3 maart 1989 beroep tegen Raad van de Europese Gemeenschappen en Commissie van de Europese Gemeenschappen ingesteld door les Assurances du Crédit SA (Namen) en Compagnie Belge d'Assurance Crédit SA, gevestigd in België, vertegenwoordigd door N. Forwood, Q.C., M. Clough, Barrister, en H. de Liedekerke, advocaat, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg ten kantore van Elvinger & Hoss, Côte d'Eich 15.

Verzoeksters concluderen dat het den Hove behage:

- i) te verklaren dat de Gemeenschap, wegens de onwettigheid van Richtlijn 87/343/EEG van de Raad ⁽¹⁾, krachtens de artikelen 178 en 215, tweede alinea, EEG-Verdrag gehouden is verzoeksters te vergoeden voor alle schade die dezen als gevolg van de uitvoering van de richtlijn hebben geleden;
- ii) de Commissie en de Raad te gelasten de nodige maatregelen te nemen om onmiddellijk een einde te maken aan de door de richtlijn van 1987 gecreëerde onwettige toestand;

⁽¹⁾ PB nr. L 185 van 4. 7. 1987, blz. 72.

- iii) verder of subsidiair, soortgelijke verklaringen of bevelen te geven met betrekking tot het (nog steeds voortdurende) verzuim van de Raad en de Commissie om tegen juli 1977 de nodige harmonisatiebepalingen vast te stellen;
- iv) een onderzoek te gelasten naar de omvang van de schade die verzoeksters hebben geleden tot op het tijdstip waarop een einde is gemaakt aan de onwettige toestand die was gecreëerd door de richtlijn van 1987 en/of door het niet vaststellen van harmonisatiebepalingen;
- v) de Gemeenschap te gelasten verzoeksters schadevergoeding vermeerderd met intresten te betalen;
- vi) verweerders te verwijzen in de aan verzoeksters opgekomen kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De wijziging die bij Richtlijn 87/343/EEG van de Raad in artikel 2, punt 2, onder d), van Richtlijn 73/239/EEG van de Raad is aangebracht, moet om de navolgende redenen onverenigbaar met het EEG-Verdrag worden geacht:

- schending van het non-discriminatiebeginsel, met name een door artikel 90, lid 1, EEG-Verdrag verboden discriminatie tussen openbare en particuliere bedrijven. Ofschoon de artikelen 90, lid 1, en 92 formeel enkel tot de Lid-Staten zijn gericht, dienen ook de Gemeenschapsinstellingen die in die artikelen neergelegde basisbeginselen in acht te nemen en mogen zij een met die beginselen strijdige toestand niet handhaven of verzwaren. Door de openbare exportkredietverzekeraars voor onbepaalde tijd buiten de werkingssfeer van de richtlijn van 1973 (zoals gewijzigd) te houden en de uitsluitend op de particuliere kredietverzekeraars rustende financiële lasten nog te verzwaren, heeft de Raad bij het vaststellen van Richtlijn 87/343/EEG genoemde beginselen kennelijk en ten onrechte niet in acht genomen;
- schending van de artikelen 90, lid 1, en 3, onder f), EEG-Verdrag. Gezien Richtlijn 73/239/EEG zal de mededinging op de verzekeringsmarkt scherper worden en leiden tot een grotere mededingingsdistorsie ten voordele van de overheidssector;
- schending van de artikelen 90, lid 1, en 59 EEG-Verdrag. De voorkeursbehandeling van openbare ondernemingen die zich bezighouden met exportkredietverzekering, zal de vestiging van particuliere verzekeringsmaatschappijen, althans de vestiging in andere Lid-Staten dan die van hun eerste of voornaamste vestiging, rechtstreeks of indirect belemmeren;
- schending van de artikelen 92 en 54, lid 3, onder b), EEG-Verdrag;
- misbruik van bevoegdheid. Sommige, zo niet alle, wijzigingen met betrekking tot de kredietverzekering zijn aangebracht als *tegenprestatie* voor de afschaffing van het specialisatievereiste door de Duitse Rege-

ring en de wijzigingen die tot hertoe met een beroep op de bescherming van de verzekeringnemers werden gemotiveerd, zijn in feite aangebracht om de Duitse verzekeringsmaatschappijen tegen de vrijere mededinging te beschermen.

Bij de vaststelling van de richtlijn van 1987 heeft de Raad een vrij ernstige inbreuk gemaakt op een hogere rechtsregel ter bescherming van particulieren. De in de artikelen 3, onder f), en 54, lid 3, onder b), neergelegde basisbeginselen in samenhang met artikel 90, lid 1, en het verbod van overheidssteun (artikel 92) zijn hogere rechtsregels ter bescherming van particulieren. Dat de Raad is voorbijgegaan aan het advies van het Parlement en aan het gewijzigd voorstel van de Commissie, wijst op een ernstige inbreuk. Verzoeksters, die tot een kleine en welomschreven groep handelaars behoren (de particuliere sector van het kredietverzekeringsbedrijf), zullen ongetwijfeld schade lijden die verder gaat dan het economisch risico dat inherent is aan de betrokken activiteiten.

Beroep, op 7 maart 1989 ingesteld door de vennootschap Nakajima All Precision Co. Ltd tegen Raad van de Europese Gemeenschappen

(Zaak 69/89)

(89/C 107/11)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 7 maart 1989 beroep ingesteld tegen Raad van de Europese Gemeenschappen door de vennootschap Nakajima All Precision Co. Ltd, vertegenwoordigd door Ch.-E. Gudin van het advocatenkantoor Berlioz & Co., te Parijs, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg ten kantore van R. Faltz en P. Weinacht, advocaten aldaar, rue Heine 6.

Verzoekster concludeert dat het den Hove behage:

- de artikelen 2, lid 3, onder b) ii), en 19 van Verordening (EEG) nr. 2423/88 van de Raad van 11 juli 1988 ⁽¹⁾, voor zover ze verzoekster betreffen, krachtens artikel 184 EEG-Verdrag niet-toepasselijk te verklaren op de anti-dumpingprocedure die heeft geleid tot Verordening (EEG) nr. 3651/88 van de Raad van 23 november 1988 ⁽²⁾;
- krachtens de artikelen 173 en 174 EEG-Verdrag nietig te verklaren de artikelen 1, 2 en 3 van Verordening (EEG) nr. 3651/88, voor zover ze verzoekster betreffen;
- de Raad in de kosten te verwijzen.

⁽¹⁾ PB nr. L 209 van 2. 8. 1988, blz. 1.

⁽²⁾ PB nr. L 317 van 24. 11. 1988, blz. 33.

Middelen en voornaamste argumenten
(Exceptie van niet-toepasselijkheid)

- Ontoereikende motivering van artikel 2, lid 3, onder b) ii), en van artikel 19: Verordening (EEG) nr. 2423/88 van de Raad legt de exporteurs van derde landen nieuwe verplichtingen op. Immers, om binnen aanvaardbare grenzen te blijven en dus aan anti-dumpingrechten te ontkomen, dienen zij, uitsluitend omdat zij zelf op hun thuismarkt geen soortgelijke produkten in het kader van normale handelstransacties verkopen, niet meer enkel uit te gaan van hun eigen kosten en winstmarge, maar ook van de kosten en winst van de andere exporteurs. Dit is een nieuwe materiële regel die bepalend is voor het al dan niet bestaan van dumping door verzoekster, en de toepassing ervan met terugwerkende kracht is niet naar behoren gemotiveerd.
- Schending van het Verdrag of van andere rechtsregels die de toepassing ervan bepalen:

Schending van de GATT-anti-dumpingcode: tot dusver heeft het Hof rechtstreekse werking aan de Algemene Overeenkomst en de anti-dumpingcode ontzegd, althans in prejudiciële procedures, doch niet in een beroep tot nietigverklaring of in een beroep ex artikel 184 EEG-Verdrag. Dit verhindert echter niet, dat de uitdrukkelijke verwijzing in de motivering van Verordening (EEG) nr. 2423/88 naar deze internationale overeenkomsten en de verklaring van de Raad, niet te zullen afwijken van de bepalingen van deze overeenkomsten, tot gevolg hebben, dat miskenning van de in de motivering neergelegde beginselen een grond tot nietigverklaring van de verordening oplevert. De nieuwe versie van artikel 2, lid 3, onder b) ii), van Verordening (EEG) nr. 2423/88 heeft de discretionaire bevoegdheid van de Gemeenschapsautoriteiten beperkt door een methode van kosten- en winstberekening voor te schrijven, die voor de berekening van de aangenomen waarde uitgaat van factoren ontleend aan ondernemingen die een totaal verschillende structuur kunnen hebben. De toepassing van de in artikel 2, lid 3, onder b) ii), voorziene methode op verzoekster is bovendien in strijd met de bepaling van de GATT-anti-dumpingcode, dat de normale waarde en de uitvoerprijs in hetzelfde handelsstadium met elkaar moeten worden vergeleken.

Schending van algemene rechtsbeginselen (rechten van verdediging, rechtszekerheid, gelijkheid van behandeling).

(Nietigverklaring van de artikelen 1, 2 en 3 van Verordening (EEG) nr. 3651/88 van de Raad)

- Schending van wezenlijke vormvoorschriften:

Schending van het Reglement van Orde van de Raad (artikel 2, leden 1 tot en met 3, en artikel 8, lid 1): er bestaan sterke vermoedens, dat deze bepalingen om

materiële redenen zijn geschonden. In rechte staat het aan de instellingen waarvan de bestreden handeling afkomstig is, om te bewijzen dat de betrokken handeling wettig is tot stand gekomen.

Schending van de rechten van de verdediging: verzoekster heeft nimmer behoorlijk de gelegenheid gehad om haar standpunt kenbaar te maken over de kosten- en winstgegevens van de sterk van haar verschillende exporterende ondernemingen, die voor de toepassing van artikel 2, lid 3, onder b) ii), van Verordening (EEG) nr. 2423/88 zijn gebruikt.

Gebrekkige motivering van paragraaf 60 van de bestreden verordening: de Raad had de schade moeten bepalen die de invoer uit derde landen op de markt en de prijzen van de Gemeenschap had veroorzaakt („schade veroorzaakt door andere factoren” in de zin van artikel 4 van Verordening (EEG) nr. 2174/84 en (EEG) nr. 2423/88).

Gebrekkige motivering van de paragrafen 21 en 22 van de bestreden verordening.

- Schending van het Verdrag of van andere rechtsregels die de toepassing ervan bepalen:

Schending van de GATT-anti-dumpingcode: volgens deze code dient de vergelijking van de normale waarde met de uitvoerprijs in een geval als dat van verzoekster (geen winstgevend verkopen op de thuismarkt) te geschieden door vergelijking van een aangenomen waarde (normale waarde), waarin een redelijk bedrag voor algemene uitgaven en winst is begrepen, en een vergelijkbare uitvoerprijs; deze vergelijking dient te worden gemaakt voor hetzelfde handelsstadium, bij voorkeur af fabriek. In verzoeksters geval is voor de uitvoerprijs een af-fabrieksprijs aangehouden, terwijl de normale waarde op een andere grondslag is berekend (distributie- of wederverkoopsprijs) aan de hand van een samengestelde waarde, waarbij is rekening gehouden met de algemene uitgaven en winst van derden, die in een volgend stadium dan het stadium af fabriek als verkoper optreden. Wanneer alleen voor de verkoopkosten in de vorm van commissies en/of salarissen voor verkopers aanpassingen worden verricht, doch niet voor de overige algemene en verkoopkosten en het winstcijfer van verkopen na het stadium af fabriek dan wordt een uitvoerprijs, die een echte af-fabrieksprijs is, vergeleken met een normale waarde die slechts zeer ten dele is aangepast en waarvan niet kan worden gezegd, dat ze voor hetzelfde handelsstadium geldt.

Schending van de in casu toepasselijke basisverordening, te weten Verordening (EEG) nr. 2176/84, en subsidiair van Verordening (EEG) nr. 2423/88: evenals in Besluit 86/34/EEG van de Commissie (1) had de anti-dumpingprocedure tegen verzoekster bij

(1) PB nr. L 40 van 15. 2. 1986, blz. 29 — elektronische schrijfmachines.

correcte toepassing van de geldende bepalingen moeten worden gestaakt.

Dwaling bij de vaststelling van de feiten:

- de vergelijking tussen de normale waarde en de uitvoerprijs: de instellingen hebben de uitvoerprijs van verzoekster ten onrechte vergeleken met een normale waarde die was berekend op basis van kosten- en winstgegevens van ondernemingen met een langgerekte structuur en alle verticaal geïntegreerd; verzoeksters algemene uitgaven, lager dan 5 %, waren de autoriteiten welbekend, maar niettemin werden ze op meer dan 15 % gesteld;
- de bepaling van de schade: de percentages vermeld in paragraaf 45 van de betrokken verordening zijn moeilijk te verenigen met de cijfers van het onderzoek waaraan in dezelfde paragraaf wordt gerefereerd;
- de bepaling van het marktsegment waartoe de ingevoerde producten horen: anders dan in paragraaf 45 wordt gezegd, horen de door Philips en Mannesmann Tally ingevoerde OEM-producten thuis in het middelste marktsegment.

Kennelijk onjuiste beoordeling van de materiële feiten waarop de bestreden verordening is gebaseerd:

- ten onrechte worden hoogwaardige printers en printers van lage kwaliteit als soortgelijke producten beschouwd;
- ten opzichte van 1983 is het marktaandeel van Europrint gestegen en niet gedaald;
- de cijfers op grond waarvan Mannesmann Tally en Philips werden uitgesloten van de groep van producenten uit de Gemeenschap stroken niet met de cijfers vermeld in paragraaf 47 van de bestreden verordening;
- ten onrechte wordt geconstateerd, dat het onderste marktsegment ten opzichte van de totale markt een snellere groei vertoont;
- indien Mannesmann Tally en Philips niet tot de producenten worden gerekend die de bedrijfstak van de Gemeenschap vormen, daalt het aandeel van Europrint in de productie in 1983 en 1984 tot respectievelijk 30,9 en 39,3 %, wat minder is dan in artikel 4, lid 5, van de basisverordening voor de vaststelling van schade wordt geëist;
- ten onrechte wordt bij de bepaling van het marktaandeel dat de producenten in de Gemeenschap vóór de onderzoeksperiode hadden, rekening ge-

houden met ondernemingen die vóór april 1986 de productie van printers hebben gestaakt. Wanneer de cijfers in deze zin worden gecorrigeerd en de markt in drie segmenten wordt verdeeld, blijkt er van schade geen sprake te zijn;

- de geconstateerde prijsdalingen hangen niet samen met een bepaalde strategie van de Japanse producenten, maar met een scherpe daling van de kostprijzen, met name van die van de elektronische componenten;
- voor de prijsvergelijking in paragraaf 53 van de bestreden verordening lijkt te zijn uitgegaan van een af-fabrieksprijs voor verzoekster en een distributie- of wederverkoopsprijs voor de communautaire producten;
- kennelijk onjuiste beoordeling van andere belangrijke economische factoren (paragrafen 54 en 55 van de bestreden verordening);
- de instellingen hadden rekening moeten houden met de omvang van de importen van OEM's, van oorsprong uit Japan, maar afkomstig uit derde landen, en hadden de door deze importen veroorzaakte schade moeten berekenen;
- kennelijk onjuiste beoordeling van het belang van de Gemeenschap (paragrafen 63 tot en met 66 van de bestreden verordening): de beslissing die is genomen, bevoordeelt de buitenlandse — niet-Japanse — fabrikanten (waarvan sommigen OEM's van Japanse makelij gebruiken) en benadeelt de Europese fabrikanten die OEM's importeren;
- kennelijk onjuiste beoordeling van het bedrag van de rechten, dat nodig was om de „schade” op te heffen;
- de methode voor het berekenen van de schade drempel (paragraaf 72) is niet op verzoekster toegepast.
- Schending van algemene rechtsbeginselen: het feit dat ten opzichte van verzoekster thans anders wordt te werk gegaan dan in de procedure inzake de elektronische schrijfmachines, heeft met meer te maken dan alleen het uitoefenen van een discretionaire bevoegdheid; het is het gevolg van een onbillijke, bewuste en anticiperende verandering van een berekeningsmethode die gebruikt wordt om een onderneming binnen het bereik van het communautaire verdedigingssysteem tegen importen te brengen, waar zij evenwel normaliter buiten zou vallen in de tot nog toe door het Hof, de Raad en de Commissie gevolgde benadering van de aan verzoekster toe te rekenen kosten en winst. De verandering staat los van

verzoekster, wier structuur ten opzichte van die van andere exporteurs ongewijzigd is gebleven. Verzoekster heeft recht verkregen op toepassing van de uitlegging van Basisverordening (EEG) nr. 2176/84, zoals die in de zaak TEC door de communautaire instanties is gegeven en door het Hof is bevestigd. De onmiddellijke toepassing van Verordening (EEG) nr. 2423/88 op verzoekster is in strijd met het beginsel van niet-terugwerkende kracht en met het vertrouwensbeginsel. Discriminatie van verzoekster bij de berekening van de normale waarde en de bepaling van de schadedrempel.

Schending van het beginsel van de redelijke en billijke toepassing van het Gemeenschapsrecht door de daartoe bevoegde instantie.

Schending van het evenredigheidsbeginsel

Schending van het estoppel-beginsel.

— Misbruik van bevoegdheid:

Dit loopt als een rode draad door de gehele procedure tegen verzoekster: De instellingen hebben met opzet niets gedaan om de nieuwe praktijk van de Commissie — waarvan beweerd wordt dat het de normale praktijk is, wat niet juist is — redelijk en niet-discriminerend toe te passen; zij hebben verzoekster geforceerd in een procedure betrokken die tot niets anders kon leiden dan de instelling van een anti-dumpingrecht, zulks in strijd met de logica en de eerdere praktijk; zij hebben naar alle waarschijnlijkheid willen voorkomen, dat op grond van discriminatie geageerd zou gaan worden ingeval verzoekster evenals voorheen werd uitgesloten van de anti-dumpingprocedure; in een brief van de Commissie van 13 februari 1989, dus nadat de verordening van de Raad reeds was vastgesteld, wordt beweerd, dat de toegepaste methode niet was gebaseerd op artikel 2, lid 3, onder b) ii), van Verordening (EEG) nr. 2423/88, maar op artikel 2, lid 4, daarvan, dat evenwel niet op verzoeksters situatie slaat naar de instellingen heel goed weten, maar op het geval „*dat de prijs waartegen een produkt werkelijk wordt verkocht met het oog op verbruik in het land van oorsprong lager is dan de produktiekosten.*”. Ten slotte hebben de instellingen niet het bestaan van een door verzoekster veroorzaakte schade aangetoond.

Beroep, op 7 maart 1989 ingesteld tegen Italiaanse Republiek door Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak 70/89)

(89/C 107/12)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 7 maart 1989 beroep ingesteld tegen Italiaanse Republiek door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door R. Gosalbo Bono en G. Marengo, leden van haar juridische dienst, als gemachtigden, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij G. Kremlis, Gebouw Wagner, Kirchberg.

Verzoekster concludeert dat het den Hove behage:

— vast te stellen dat de Italiaanse Republiek niet heeft voldaan aan de verplichtingen die op haar rusten krachtens Richtlijn 83/513/EEG van de Raad van 26 september 1983 betreffende grenswaarden en kwaliteitsdoelstellingen voor lozingen van cadmium⁽¹⁾, door niet binnen de in artikel 6 gestelde termijn de volgende maatregelen te treffen (dan wel de Commissie daarvan onmiddellijk in kennis te stellen):

1. de vaststelling van grenswaarden, uitgedrukt in gram cadmium, geloosd per kilogram verwerkt cadmium (bijlage I, punt 1, onder 2 tot en met 6);
2. de onmiddellijke toepassing van de grenswaarden op alle bedrijven, zowel nieuwe als bestaande;
3. de toepassing van de grenswaarden op het punt waar het afvalwater het bedrijf verlaat (artikel 3, lid 2);
4. het toezicht op de hoeveelheid verwerkt cadmium (bijlage I, onder 4);
5. het vergunningstelsel (artikel 3, leden 3 en 4);
6. de analysemethode en de nauwkeurigheid van het meten (artikel 3, lid 5, en bijlage III);
7. het toezicht op het aquatisch milieu (artikel 4);

— verweerster te verwijzen in de kosten van het geding.

Middelen en voornaamste argumenten

De Italiaanse Republiek, van mening dat zij zich reeds aan bovengenoemde richtlijn had aangepast, heeft nagelaten, de richtlijn op de zeven vermelde punten binnen de in artikel 6 gestelde termijn (28 september 1985) naar behoren ten uitvoer te leggen.

⁽¹⁾ PB nr. L 291 van 24. 10. 1983, blz. 1.

Verzoek van de High Court of Justice, Queen's Bench Division, van 26 januari 1989 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen 1. Beoco Limited, 2. Bocrn Silcock Limited, 3. Erith Oil Works Limited, 4. Louis Dreyfus Trading Limited en Intervention Board for Agricultural Produce, en tussen Cargill (UK) Limited en Intervention Board for Agricultural Produce

(Zaken 71/89 en 72/89)

(89/C 107/13)

De High Court of Justice, Queen's Bench Division, heeft bij beschikking van 26 januari 1989, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 9 maart 1989, in het geding tussen 1. Beoco Limited, 2. Bocrn Silcock Limited, 3. Erith Oil Works Limited, 4. Louis Dreyfus Trading Limited en Intervention Board for Agricultural Produce, en tussen Cargill (UK) Limited en Intervention Board for Agricultural Produce het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vraag:

Is Verordening (EEG) nr. 1587/88 van 7 juni 1988 ongedig, voor zover daarbij de voorfixatie van de steun voor raapzaad wordt geschorst voor certificaten waarvoor de aanvraag op 7 juni 1988 werd ingediend?

Verzoek van het Finanzgericht Hamburg van 6 januari 1989 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Firma Erwin Behn Verpackungsbedarf GmbH en Hauptzollamt Itzehoe

(Zaak 80/89)

(89/C 107/14)

Het Finanzgericht Hamburg heeft bij beschikking van 6 januari 1989, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 13 maart 1989, in het geding tussen Firma Erwin Behn Verpackungsbedarf GmbH, Rugenbarg 19-25, 2000 Norderstedt, en Hauptzollamt Itzehoe, Kaiserstrasse 14a, 2210 Itzehoe, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vragen:

1. Is de beschikking van de Commissie van 4 november 1985 (COM(85) 1709 def.), betreffende de navordering van invoerrechten over goederen die verzoekster tussen januari en september 1983 heeft ingevoerd, ongedig? Heeft de ongedigheid enkel betrekking op de tot 19 augustus 1983 vastgestelde beschikkingen inzake invoerrechten of ook op de importen tot en met september 1983?
2. Voor het geval de beschikking van de Commissie van 4 november 1985 geldig is:

Hoe moet artikel 5, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 1697/79 van de Raad van 24 juli 1979 (*) in zijn laatstelijk geldende redactie worden uitgelegd:

- a) Behoren tot de door de bevoegde autoriteiten verstrekte gegevens ook algemene administratieve richtlijnen van niet rechtstreeks voor de inning van rechten verantwoordelijke ministeries?
- b) Indien vraag 2 a) bevestigend wordt beantwoord: Zijn administratieve richtlijnen betreffende het percentage van invoerrechten verbindend voor de met de heffing daarvan belaste autoriteiten, voor zover deze autoriteiten bij de vaststelling van de rechten zich op die percentages hebben gebaseerd?

(*) PB nr. L 197 van 3. 8. 1979, blz. 1.

Beroep, op 17 maart 1989 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Helleense Republiek

(Zaak 88/89)

(89/C 107/15)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 17 maart 1989 beroep ingesteld tegen Helleense Republiek door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door G. Kremis, lid van haar juridische dienst, bijgestaan door S. Karalis, assessor bij de Raad van State, gedetacheerd bij diezelfde juridische dienst, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij G. Kremis, Gebouw Wagner, Kirchberg.

Verzoekster concludeert dat het den Hove behage:

1. vast te stellen dat de Helleense Republiek de krachtens het EEG-Verdrag op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen, door de nodige maatregelen om te voldoen aan alle bepalingen van Richtlijn 83/183/EEG van de Raad betreffende de belastingvrijstellingen bij definitieve uitvoer uit een Lid-Staat van persoonlijke goederen door particulieren, met name wat de algehele belastingvrijstelling voor motorvoertuigen met een cilinderinhoud van meer dan 1 800 cc betreft, niet binnen de gestelde termijn vast te stellen en aan de Commissie mee te delen;
2. de Helleense Republiek te verwijzen in de kosten van het geding.

Middelen en voornaamste argumenten

De termijn waarbinnen de Helleense Republiek aan de richtlijn moest voldoen is op 1 januari 1987 verstreken met de invoering van de BTW in de Griekse wetgeving, zonder dat Griekenland alle bepalingen van de richtlijn volledig in nationaal recht heeft omgezet. De belasting die door de Helleense Republiek wordt geheven op motorvoertuigen met een cilinderinhoud van meer dan 1 800 cc kan, anders dan Griekenland betoogt, niet wor-

den geacht onder artikel 1, lid 2, van Richtlijn 83/183/EEG van de Raad te vallen, aangezien die belasting het karakter van een bijzondere verbruiksbelasting heeft, zoals blijkt uit artikel 1 van wet 363/76, bepalende dat ieder in Griekenland ingevoerd motorvoertuig wordt belast.

Beroep, op 17 maart 1989 ingesteld door A. Brems tegen Raad van de Europese Gemeenschappen

(Zaak 89/89)

(89/C 107/16)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 17 maart 1989 beroep tegen Raad van de Europese Gemeenschappen ingesteld door A. Brems, ambtenaar van de Raad van de Europese Gemeenschappen, wonende te Relegem (België), vertegenwoordigd door J.-N. Louis, advocaat te Brussel, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg ten kantore van Y. Hamilius, advocaat aldaar, boulevard Royal 10.

Verzoekster concludeert dat het den Hove behage:

1. het beroep ontvankelijk en gegrond te verklaren;
2. bijgevolg,
 - vast te stellen dat het besluit van de Raad van 15 maart 1976 houdende algemene bepalingen ter uitvoering van artikel 2, lid 4, van bijlage VII bij het Ambtenarenstatuut, inzonderheid artikel 3 van dit besluit, onwettig is;
 - derhalve, nietig te verklaren het besluit van het tot aanstelling bevoegd gezag van 29 november 1988 houdende afwijzing van het verzoek om verzoeksters zoon, Alessandro Tardioli, geboren op 17 juni 1967, gelijk te stellen met een kind ten laste;
3. verweerder hetzij krachtens artikel 69, paragraaf 2, hetzij krachtens artikel 69, paragraaf 3, tweede alinea, van het Reglement voor de procesvoering te verwijzen in de kosten van het geding, alsmede krachtens artikel 73, onder b), van genoemd Reglement in de in verband met de procedure gemaakte noodzakelijke kosten, met name de kosten van domiciliekeuze, de reis- en verblijfskosten en het honorarium van de advocaat.

Middelen en voornaamste argumenten

Schending van artikel 2, lid 4, van bijlage VII bij het Ambtenarenstatuut; misbruik van procedure en bevoegdheid door de administratie bij de vaststelling van het besluit van de Raad van 15 maart 1976 houdende algemene bepalingen ter uitvoering van artikel 2, lid 4, van bijlage

VII bij het Statuut: door kinderen van 18 jaar of meer, die niet meer op school gaan of geen beroepsopleiding meer volgen doch — zoals het geval is bij verzoeksters zoon — niet in staat zijn zelf in hun eigen financiële behoeften te voorzien, automatisch uit te sluiten, neemt de betrokken algemene bepaling in feite de door de wetgever toegestane beoordelingsvrijheid weg.

Verzoek van het Finanzgericht Düsseldorf van 19 oktober 1988 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Zuckerfabrik Soest GmbH en Hauptzollamt Paderborn

(Zaak 92/89)

(89/C 107/17)

Het Finanzgericht Düsseldorf (4e Senat) heeft bij beschikking van 19 oktober 1988, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 20 maart 1989, in het geding tussen Zuckerfabrik Soest GmbH, te 4770 Soest, en Hauptzollamt Paderborn het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vragen:

1. Is Verordening (EEG) nr. 1914/87 tot instelling van een speciale compensatieheffing in de sector suiker voor het verkoopseizoen 1986/1987 (*) ongeldig, doordat de speciale compensatieheffing een financiële heffing is die slechts op grond van artikel 201 EEG-Verdrag mag worden ingesteld?

Subsidiair,

2. Is de instelling van de speciale compensatieheffing bij Verordening (EEG) nr. 1914/87 van de Raad voor het verkoopseizoen 1986/1987 in de sector suiker verenigbaar met de in artikel 28 van Verordening (EEG) nr. 1785/81 (2) geregelde limitering van de zelffinanciering alsmede met het beginsel van het ongestoorde wetgevingssysteem („Grundsatz des ungestörten Rechtssetzungssystems”) van de Gemeenschap?

Subsidiair,

3. Is de instelling van de speciale compensatieheffing in de sector suiker voor het verkoopseizoen 1986/1987 verenigbaar met het verbod van het aan een bedrijfstak opleggen van aan een marktordening vreemde risico's, alsmede met het verbod van het opleggen van onredelijke financiële lasten?

Subsidiair,

4. Is artikel 1 van Verordening (EEG) nr. 1914/87 tot instelling van een speciale compensatieheffing in de sector suiker voor het verkoopseizoen 1986/1987 in strijd met het discriminatieverbod (artikel 40, lid 3, tweede alinea, EEG-Verdrag), doordat de heffing op B-suiker aanzienlijk hoger is dan die op A-suiker?

(*) PB nr. L 183 van 3. 7. 1987, blz. 5.

(2) PB nr. L 177 van 1. 7. 1981, blz. 4.

Subsidiair,

5. Is Verordening (EEG) nr. 1914/87 tot instelling van een speciale compensatieheffing in de sector suiker voor het verkoopseizoen 1986/1987 in strijd met de in het Gemeenschapsrecht geldende grondrechten van eigendomsbescherming en van economische handlingsvrijheid, in gevallen waarin deze heffing niet meer uit de gemaakte winst, doch slechts uit de reserves kan worden gefinancierd en daardoor bestaansbedreigend wordt?

Beroep, op 21 maart 1989 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Ierland

(Zaak 93/89)

(89/C 107/18)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 21 maart 1989 beroep ingesteld tegen Ierland door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door R. Fischer en P. Oliver, leden van haar juridische dienst, als gemachtigden, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij G. Kremlis, lid van haar juridische dienst, Gebouw Wagner, Kirchberg.

Verzoekster concludeert dat het den Hove behage:

- vast te stellen dat Ierland, door van onderdanen van andere Lid-Staten te verlangen dat zij een Ierse vennootschap oprichten als voorwaarde voor afgifte van een vergunning om op zee met een Iers vaartuig de visserij te beoefenen, zijn verplichtingen krachtens artikel 52 EEG-Verdrag niet is nagekomen;
- Ierland te verwijzen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

De verdeling van visserijquota tussen de Lid-Staten verhindert geenszins de toepassing van artikel 52; maatregelen met betrekking tot visserijquota moeten verenigbaar zijn met dat artikel. Artikel 43 laat geen maatregelen toe die leiden tot discriminatie op grond van nationaliteit tussen vissers.

Beroep, op 21 maart 1989 ingesteld tegen Italiaanse Republiek door Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak 95/89)

(89/C 107/19)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 21 maart 1989 beroep ingesteld tegen Italiaanse

Republiek door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door E. de March en E. White, leden van haar juridische dienst, als gemachtigden, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij G. Kremlis, Gebouw Wagner, Kirchberg.

Verzoekster concludeert dat het den Hove behage:

- te verklaren dat de Italiaanse Republiek niet heeft voldaan aan de krachtens artikel 30 EEG-Verdrag op haar rustende verplichtingen, door de invoer te verbieden van in andere Lid-Staten wettig vervaardigde en in de handel gebrachte kaas waaraan tijdens de verkazing nitraten zijn toegevoegd binnen de door de wetenschap internationaal aanvaarde grenzen (50 mg/kg);
- de Italiaanse Republiek te verwijzen in de kosten van het geding.

Middelen en voornaamste argumenten

De toevoeging van nitraat aan voor de Italiaanse markt bestemde kaas brengt geen aanzienlijke vergroting mee van het gevaar van nitraat voor de volksgezondheid. Het verbod van invoer in Italië van kaas waaraan nitraten zijn toegevoegd, vormt derhalve een onevenredige en ongerechtvaardigde belemmering van het handelsverkeer in de zin van artikel 36 EEG-Verdrag. Bij gebreke van enige andere doeltreffende maatregel ter beperking van de — veel grotere — hoeveelheid nitraat dat langs natuurlijke weg wordt opgenomen (met name door het gebruik van mest) vormt het verbod op nitraat in kaas een krachtens artikel 36, tweede volzin, verboden willekeurige discriminatie.

Beroep, op 21 maart 1989 ingesteld door de Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen het Koninkrijk der Nederlanden

(Zaak 96/89)

(89/C 107/20)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 21 maart 1989 beroep tegen het Koninkrijk der Nederlanden ingesteld door de Commissie van de Europese Gemeenschappen, te dezen vertegenwoordigd door R. C. Fischer, juridisch adviseur van de Commissie, gemachtigde, en domicilie gekozen hebbende te Luxemburg ten kantore van G. Kremlis, lid van de juridische dienst van de Commissie, Gebouw Wagner, Kirchberg.

Verzoekster concludeert dat het den Hove behage:

1. vast te stellen dat het Koninkrijk der Nederlanden zijn krachtens het Verdrag op hem rustende verplichtingen niet is nagekomen:
 - a) door in of omstreeks april 1983 ongeveer 60 000 ton maniok die zonder uitvoercertificaat uit Thailand was uitgevoerd tot het vrije verkeer toe te laten

- zonder toepassing van de volle landbouwheffing, als voorzien in de artikelen 2 en 4 van Verordening (EEG) nr. 2744/75,
- en zonder, overeenkomstig artikel 5 van het Verdrag en artikel 7 van de Verordeningen (EEG) nr. 2029/82 en (EEG) nr. 3383/82, te controleren of voor deze maniok een aanspraak bestond op toepassing van de verlaagde heffing, voorzien in de Samenwerkingsovereenkomst EEG-Thailand;

b) en door te weigeren het bedrag dat op deze maniok ten onrechte niet werd geheven, te weten Hfl. 19 765 281,39, als eigen middelen van de Gemeenschappen vast te stellen en ter beschikking van de Commissie te stellen, vermeerderd met de rente vanaf 29 juni 1984, overeenkomstig artikel 11 van Verordening (EEG) nr. 2891/77;

2. het Koninkrijk der Nederlanden in de kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

— Schending van Verordening (EEG) nr. 2744/75 in samenhang met de Samenwerkingsovereenkomst EEG-Thailand van 1982 en de Verordeningen (EEG) nr. 604/83, (EEG) nr. 2029/82 en (EEG) nr. 3383/82: de toepassing van de tot 6 % ad valorem verlaagde heffing was door artikel 1, onder a), van Verordening (EEG) nr. 604/83 van de Raad uitdrukkelijk beperkt tot de hoeveelheden die voortvloeien uit de Samenwerkingsovereenkomst EEG-Thailand. De betwiste partij maniok tegen de verlaagde heffing in te voeren met gebruikmaking van invoeringscertificaten die voor andere partijen maniok waren afgegeven, tegen overlegging van voor andere partijen afgegeven Thailandse uitvoercertificaten, is kennelijk in strijd met het in de Samenwerkingsovereenkomst voorziene stelsel van dubbele controle. — Ook voor invoering van Verordening (EEG) nr. 499/83⁽¹⁾ had-

den de nationale autoriteiten het recht — en bij gebroede twijfel, zoals in onderhavig geval volgens een waarschuwing door de Commissie — de plicht om de identiteit van de aangeboden maniok te controleren (bij voorbeeld door navraag bij de BALM, die de overgelegde invoercertificaten had afgegeven).

(Subsidiar) Ten onrechte hebben de Nederlandse autoriteiten geweigerd om achteraf de te laag geheven heffingsbedragen na te vorderen.

— Schending van Verordening (EEG) nr. 2891/77.

Verzoek van het Sozialgericht Frankfurt am Main van 13 maart 1989 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen F. Yanez-Campoy en Bundesanstalt für Arbeit

(Zaak 99/89)

(89/C 107/21)

Het Sozialgericht Frankfurt am Main (22. Kammer) heeft bij beschikking van 13 maart 1989, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 24 maart 1989, in het geding tussen F. Yanez-Campoy, Waldstraße 30, D-6000 Frankfurt am Main 71, en Bundesanstalt für Arbeit te Nürnberg, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vraag:

Is de voor alle Lid-Staten eenvormige oplossing overeenkomstig artikel 99 van Verordening (EEG) nr. 1408/71⁽¹⁾ in januari 1986 in werking getreden en moet derhalve vanaf januari 1986 artikel 73, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 1408/71 worden toegepast voor in Spanje wonende kinderen van in de Bondsrepubliek tewerkgestelde Spaanse werknemers?

⁽¹⁾ PB nr. L 56 van 3. 3. 1983, blz. 12.

⁽¹⁾ PB nr. L 149 van 5. 7. 1971, blz. 2.

EUROPESE STICHTING TOT VERBETERING VAN DE LEVENS- EN ARBEIDS-
OMSTANDIGHEDEN

NIEUWE TECHNOLOGIEËN IN DE PRODUKTIE-INDUSTRIE

Deze informatiebrochure is gebaseerd op 26 case-studies, die in opdracht van de Europese Stichting zijn verricht in België, de Bondsrepubliek Duitsland, Frankrijk, Italië en het Verenigd Koninkrijk en die met name waren gericht op de volgende onderwerpen:

- de stand van de technologische ontwikkeling van CNC-machines en CAD/CAM-systemen en de mate van integratie van ontwerp, planning en produktie;
- de invoeringsgraad van geïntegreerde CAD/CAM-systemen;
- de mogelijke economische en organisatorische uitwerkingen op de produktie-industrie;
- de mogelijke uitwerkingen op de interactie tussen mens, machine en arbeidsorganisatie;
- de ontwikkeling van een dynamisch personeelsbeleid binnen het bedrijf en de relatie tussen dit beleid en de kwesties van scholing, kwalificaties en loopbaanontwikkeling;
- de uitwerkingen op de „gebruikers” van het systeem en de interactie tussen deze „gebruikers” onderling;
- de uitwerkingen op de werkgelegenheid in de produktie-industrie.

56 blz.

Uitgave in: Deens, Duits, Engels, Frans, Grieks, Italiaans, Nederlands, Portugees en Spaans.

Catalogusnummer: SY-50-87-291-NL-C ISBN: 92-825-7807-0

Vastgestelde prijzen in Luxemburg (exclusief BTW):

Hfl. 11,— Bfr. 200 Ecu 4,60

BUREAU VOOR OFFICIËLE PUBLIKATIES DER EUROPESE GEMEENSCHAPPEN
L-2985 Luxemburg

COMMISSION DES COMMUNAUTÉS EUROPÉENNES

**LES COÛTS DE PRODUCTION DES PRINCIPAUX PRODUITS AGRICOLES DANS
LA COMMUNAUTÉ EUROPÉENNE**

Ce texte se propose d'analyser les résultats issus du modèle pour la période 1979—1984. La première partie présente le modèle, les choix méthodologiques effectués et essaie de préciser la signification des coefficients de production donnés par le modèle.

La deuxième partie commente les résultats en se centrant sur quelques produits, les productions de grande culture, les produits herbivores et les productions porcines. Il s'agit, dans chaque cas, non seulement de valider les coefficients du modèle mais aussi de comprendre comment se forment, à l'intérieur de chaque pays, compte tenu des systèmes de production pratiqués, les coûts et comment ils interviennent, à côté d'autres éléments, sur la formation du revenu des exploitations. En annexe sont récapitulés enfin les résultats complets de l'étude.

293 pages

Langues de publication: FR

Numéro de catalogue: CB-50-87-695-FR-C

ISBN: 92-825-7853-4

Prix publics au Luxembourg, taxe sur la valeur ajoutée exclue:

23,50 écus — 1 000 FB — 165 FF

OFFICE DES PUBLICATIONS OFFICIELLES DES COMMUNAUTÉS EUROPÉENNES
L-2985 Luxembourg